

Sygn. akt VII U 1657/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Katarzyna Andzo

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2016 r. w Warszawie

sprawy M. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania M. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 16 czerwca 2015 r. znak: (...)

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

W dniu 5 października 2015 roku, M. B. (1) urodzony w dniu (...) roku nr PESEL (...), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 27 sierpnia 2015 roku znak: (...) określającej wysokość należności z tytułu składek za okres od sierpnia 2008 roku do sierpnia 2011 roku na ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) w kwocie 7.183,52 oraz należne odsetki w kwocie 4.008,00 złotych, ubezpieczenia zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) w kwocie 3.724,61 oraz należne odsetki w kwocie 2.095,00 złotych, Fundusz Pracy (zakres nr deklaracji 01-39) w kwocie 646,70 złotych oraz należne odsetki w kwocie 358,00 złotych.

W uzasadnieniu odwołania, skarżący podniósł, iż roku 2001 z uwagi na bankructwo prowadzonej przez odwołującego firmy, był on zmuszony opuścić kraj i wyemigrował

do Hiszpanii, gdzie podjął pracę na podstawie umowy o pracę. Odwołujący zaznaczył,

iż przez cały pobyt za granicą kontynuował zatrudnienie, a następnie korzystał z prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

Odwołujący podkreślił, iż w Hiszpanii przebywał do 2012 roku. Odwołujący nadmienił w odwołaniu, iż całe zaplecze sprzętowe z tytułu prowadzenia firmy zostało mu odebrane przez leasingodawców i z uwagi na perspektywę pracy za granicą ustalił

z (obecnie byłą) żoną M. B. (2), że ta jako osoba posiadająca stosowne pełnomocnictwo męża, dopełni formalności związanych z wyrejestrowaniem firmy. Odwołujący zaznaczył, iż jego była żona nie dochowała terminów czynności

i do wyrejestrowania działalności doszło dopiero w 2011 roku. Odwołujący zaznaczył, że pomimo, iż firma została wyrejestrowana w późniejszym terminie, to faktycznie nie była ona w ogóle (w okresie ujętym w zaskarżonej decyzji), wykonywana, a wobec powyższego decyzja z dnia 27 sierpnia 2015 roku nakładająca na niego obowiązek uiszczenia składek za okres od sierpnia 2008 roku do sierpnia 2011 roku wraz z odsetkami, jest bezzasadna. Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenia art. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez przyjęcie, że w ww. spornym okresie podlegał ubezpieczeniu społecznemu, a w związku z tym winien uiścić składki do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentacji przebiegu jego zatrudnienia oraz jego zeznań. Konkludując zajęte stanowisko procesowe, odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez umorzenie postępowania (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 listopada 2015 roku, organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania

na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, organ rentowy podkreślił, iż odwołujący jako płatnik składek (z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej) został poinformowany o wszczęciu i zakończeniu postępowania dowodowego i o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia w sprawie zebranych dowodów i materiałów. Organ rentowy wskazał, iż w wyniku analizy konta płatnika składek, ustalono, iż płatnik składek nie pozostawał w zatrudnieniu i nie posiadał również żadnego innego tytułu do ubezpieczeń społecznych oprócz prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. Nadto organ rentowy zaznaczył, iż zgodnie z informacją (...), działalność gospodarcza odwołującego została wyrejestrowana dopiero w dniu 5 sierpnia 2011 roku, a zatem M. B. (1) winieni podlegać ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej do sierpnia 2011 roku, działalności gospodarczej. Organ rentowy podniósł również w odpowiedzi na odwołanie, iż zgodnie z informacjami Rządu Hiszpanii Ministerstwa Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, odwołujący faktycznie przebywał w Hiszpanii w okresie od 27 marca 2003 roku do 15 sierpnia 2008 roku oraz od 15 września 2011 roku do września 2012 roku. Mając na uwadze powyższe okoliczności, a także bierną postawę odwołującego w toku postępowania wyjaśniającego, organ rentowy wywodził, iż zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo o i odpowiada prawu, a odwołanie jako bezzasadne winno podlegać oddaleniu (odpowiedź na odwołanie k. 5- 5 verte).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie, następujący stan faktyczny:

W dniu 22 października 1998 roku M. B. (1) rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej zarejestrowanej w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej pod nazwą (...). Działalność gospodarcza miała nadany numer NIP: (...) oraz numer REGON: (...). Siedziba działalności, mieściła się w miejscu zamieszkania przedsiębiorcy M. B. (1) tj. w miejscowości N., przy ul. (...), (...) w powiecie (...) w województwie (...). Głównym przedmiotem działalności gospodarczej (...) było wykonywanie transportu drogowego towarów. Działalność ta została wykreślona z rejestru, albowiem M. B. (1) zaprzestał jej wykonywania w dniu 5 sierpnia 2011 roku (informacja Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej).

W celu weryfikacji prawidłowości zgłoszenia ubezpieczonego M. B. (1) do ubezpieczeń społecznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., wszczął w dniu 29 grudnia 2014 r. postępowanie wyjaśniające wobec ubezpieczonego.

O wszczęciu postępowania, organ rentowy zawiadomił M. B. (1). W treści zawiadomienia, ZUS II Oddział w W., pouczył M. B. (1) iż zgodnie z art.

10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma on prawo do czynnego uczestnictwa w toczącym się postępowaniu wyjaśniającym, a przed wydaniem decyzji do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy, przeprowadził

postępowanie dowodowe na podstawie gromadzonych na koncie płatnika składek dokumentów w tym: zaświadczenia Burmistrza N. z dnia 3 grudnia 2014 roku o ewidencjonowaniu działalności gospodarczej (...), pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego

w N. z dnia 5 grudnia 2014 roku

o figurowaniu M. B. (1) w ewidencji Podatników w okresie od 6 listopada 1998 roku do 5 sierpnia 2011 roku i uiszczaniu kwot podatku do 2000 roku, deklaracji składkowych płatnika składek z tytułu prowadzonej działalności oraz przetłumaczonego przez Tłumacza Przysięgłego wyroku Sądu Pracy w Hiszpanii i tłumaczenia przebiegu zatrudnienia ubezpieczonego. W dniu 19 czerwca 2015 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego o czym powiadomił płatnika składek (przebieg postępowania administracyjnego – dokumentacja akt rentowych k. nienumerowane).

W oparciu o analizę danych zaewidencjonowanych na koncie płatnika oraz dokumentację złożoną w postępowaniu wyjaśniającym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał w dniu 27 sierpnia 2015 roku, w której określił wysokość należności z tytułu składek M. B. (1) za okres od sierpnia 2008 roku do sierpnia 2011 roku na ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) w kwocie 7.183,52 zł oraz należne odsetki w kwocie 4.008,00 złotych, ubezpieczenia zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) w kwocie 3.724,61

zł oraz należne odsetki w kwocie 2.095,00 złotych, Fundusz Pracy (zakres nr deklaracji 01-39) w kwocie 646,70 złotych oraz należne odsetki w kwocie 358,00 złotych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wyjaśnił, iż w związku z niespełnieniem ustawowego obowiązku złożenia deklaracji rozliczeniowych za okres od sierpnia 2008 roku do sierpnia 2011 roku,

na koncie płatnika dokonany został wymiar składek z urzędu w wysokości określonej

w decyzji. Zakłada podkreślił również, iż dokonany w z urzędu wymiar składek nie uwzględnia rozliczenia wypłaconych zasiłków oraz świadczeń rodzinnych. (decyzja ZUS

z dnia 27 sierpnia 2015 roku k. nienumerowana a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. B. (1) inicjując tym samym niniejsze postępowanie odwoławcze (odwołanie k. 2-2 verte a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, na podstawie dowodu z zeznań odwołującego, iż M. B. (1) wyjechał z Polski w maju 2001 roku do W.. Rozpoczął wykonywanie pracy około 2003 roku. Odwołujący był zatrudniony na stanowisku kierowcy ciężarówki. Za granicą odwołujący przebywał do końca 2012 roku. Odwołujący powracał do kraju średnio raz na rok, gdy miał do przewiezienia ładunek. Odwołujący założył firmę w Polsce

w 1998 roku. Żona odwołującego miała wyrejstrować firmę, ale tego nie zrobiła. Firma była zarejestrowana na odwołującego, ale wszystkie czynności związane z jej prowadzeniem wykonywała żona. Żona miała wyrejstrować firmę, ale również wyjechała zagranicę w 2001 roku. Odwołujący nie składał w Polsce zeznania podatkowego.

O niewyrejestrowaniu firmy dowiedział się przypadkowo podczas załatwiania spraw

w urzędzie. Żona działała jako pełnomocnik odwołującego. Orzeczenie o rozwodzie odwołującego i jego małżonki zapadło w 2004 roku. Odwołujący po zakończeniu zatrudnienia w Hiszpanii był osobą bezrobotną z możliwością pobierania zasiłku.

W Hiszpanii odwołujący przebywał do końca 2012 roku (K. 36-38 a.s.). Na podstawie dowodów w postaci uwierzytelnionych tłumaczeń z języka hiszpańskiego, Sąd Okręgowy ustalił, iż w dniu 12 lipca 2005 roku odwołujący uzyskał wpis do ewidencji mieszkańców B.. Odwołujący z tytułu zamieszkiwania w B. ponosił koszty utrzymania w tym koszty dostaw energii, wody i odprowadzania ścieków. W dniu 14 listopada 2008 roku Sąd Pracy w W. wydał wobec odwołującego wyrok, w którym orzekł o nawiązaniu

w dniu 27 marca 2003 roku stosunku pracy M. B. (1) ze spółką (...) oraz o jego ustaniu w dniu 14 listopada 2008 roku. Odwołujący zamieszkując na terenie Hiszpanii, pobierał w okresie od 15 listopada 2008 roku do dnia 14 września 2010 roku zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 28 stycznia 2011 roku do 14 września 2012 pobierał dodatek rodzinny dla bezrobotnych. W okresie od 23 listopada 2007 roku do 15 sierpnia 2008 roku odwołujący objęty był hiszpańskim

ubezpieczeniem społecznym z tytułu zawartej umowy o pracę ze spółką (...), a w okresie od 27 marca 2003 roku do 22 listopada 2007 roku był objęty ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia w spółce (...). (k. 47-57 a.s.). W oparciu o treść zeznań odwołującego Sąd Okręgowy ustalił, iż przerwy w przebiegu zatrudnienia i ubezpieczenia społecznego w Państwie Hiszpanii wynikały dla odwołującego z powodu gromadzenia niezbędnych do zatrudnienia dokumentów (k. 36-38 a.s.). W dniu 16 września 2011 roku Burmistrz Miasta N. nr (...) wydał wobec M. B. (1) decyzję nr (...) w przedmiocie wykreślenia z dniem uprawomocnienia decyzji, z ewidencji działalności gospodarczej (...) (k. 46 a.s.).

W toku postępowania odwołujący nie przedstawił dowodów faktycznego nie wykonywania działalności gospodarczej zarejestrowanej w Polsce pod nazwą (...), (w okresie ujętym w spornej decyzji) która to działalność pokrywała się z okresem pobierania zasiłków w państwie Hiszpanii i nie podlegania wówczas w Hiszpanii ubezpieczeniom społecznym z tytułu jakiegokolwiek formy zatrudnienia (okoliczność bezsporna).

Do zakończenia postępowania w sprawie, strony podtrzymały zajęte stanowiska procesowe, odwołujący w zakresie uwzględnienia odwołania i zmiany zaskarżonej decyzji z dnia 27 sierpnia 2008 roku, a organ rentowy w przedmiocie oddalenia odwołania skarżącego.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentacji akt rentowych odwołującego, akt sądowych sprawy niniejszej, a także dowodu osobowego w postaci zeznań odwołującego. W ocenie Sądu treść zeznań odwołującego korespondowała z treścią dowodów w formie dokumentów z przebiegu zatrudnienia odwołującego w Państwie Hiszpanii, czy też dokumentów potwierdzających okresy rejestracji i wykreślenia działalności gospodarczej (...). Sąd Okręgowy nie uznał natomiast wiarygodności zeznań odwołującego w zakresie okoliczności nie prowadzenia faktycznie działalności gospodarczej w spornym okresie ujętym w zaskarżonej decyzji, albowiem odwołujący nie przedstawił na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów, poza zaświadczeniem o pobieraniu w tymże okresie zasiłków dla bezrobotnych, a więc zaświadczeń o faktycznej bezczynności zawodowej w tymże okresie w Hiszpanii. Sąd Okręgowy uznał, iż zgromadzony materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę rozstrzygnięcia sporu.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie M. B. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział z dnia 27 sierpnia 2015 r.(...) nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2016.963 j.t.) obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na terenie Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Jednocześnie zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 4 tej ustawy obowiązkowi ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie zaś do treści art. 32 ww. ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców, ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Ponadto stosownie do treści art. 36 powyższej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu

do ubezpieczeń społecznych, natomiast osoba, w stosunku do której wygasł tytuł

do ubezpieczeń podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń. Zgłoszenie do ubezpieczeń oraz zgłoszenie wyrejestrowania płatnik składek jest zobowiązany złożyć w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu.

Przepis art. 46 ust. 1 ww. ustawy stanowi, iż płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Nadto, stosownie

do treści art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przesyła

w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, nie później niż:

1. do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
2. do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
3. do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Z dokumentów zawartych w aktach sprawy wynika w ocenie Sądu, iż odwołujący prowadził działalność gospodarczą w spornym okresie ujętym w zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy doszedł do takiego wniosku, albowiem odwołujący nie przedstawił w toku postępowania tak administracyjnego jak i niniejszego postępowania odwoławczego, jakichkolwiek dowodów, iż w okresie od sierpnia 2008 roku do sierpnia 2011 roku

nie wykonywał faktycznie usług transportowych w ramach zarejestrowanej na terenie Rzeczypospolitej Polski firmy (...). Odwołujący co prawda podniósł okoliczność, iż w okresie ujętym w decyzji z dnia 27 sierpnia 2015 roku, przebywał poza terytorium Polski a mianowicie w Hiszpanii w miejscowości W., nie mniej jednak, analiza okresów zatrudnienia zagranicznego odwołującego, nie pokrywa się

z okresem spornym wskazanym przez organ rentowy w decyzji. Sąd Okręgowy ustalił bowiem, iż zatrudnienie odwołującego w spółce czy też spółkach hiszpańskich miało miejsce pomiędzy marcem 2003 roku, a sierpniem 2008 roku, a w pozostałym okresie

tj. (pokrywającym się z okresem spornym), korzystał z prawa do zasiłku dla osób bezrobotnych i ich rodzin. Okoliczność ta zdaniem tutejszego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie w jednoznaczny sposób potwierdza, iż odwołujący pomiędzy sierpniem 2008 roku a sierpniem 2011 roku nie podejmował jakichkolwiek form zatrudnienia, a zatem mógł wykonywać działalność gospodarczą, świadcząc samodzielnie usługi transportowe w ramach działalności (...). Dodatkowo Sąd Okręgowy zauważył, iż odwołujący

w toku składanych zeznań zwrócił uwagę, iż po jego wyjeździe za granicę, wszelkie czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej wykonywał za pośrednictwem małżonki, której udzielił pełnomocnictwa. W ocenie Sądu powyższe oznacza, iż odwołujący nie miał nigdy woli całkowitej likwidacji działalności, a co za tym idzie liczył się

z możliwością osiągnięcia z tego tytułu określonych dochodów. Miał zatem wolę rzeczywistego prowadzenia działalności. Gdyby rzeczywistą wolą wnioskodawcy było natomiast zaprzestanie działalności to powinien on dokonać stosownego wyrejestrowania. Sąd Okręgowy podkreśla nadto, iż przedmiotem działalności gospodarczej odwołującego było wykonywanie transportu osób, a zatem charakter tejże działalności, pozwalał na świadczenie usług odwołującego w dowolnym państwie. Sąd Okręgowy podkreśla, że z treści preambuły Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego wynika, iż jednym

z celów jego wprowadzenia było poddanie osób przemieszczających się we Wspólnocie systemom zabezpieczenia społecznego tylko jednego Państwa Członkowskiego w celu uniknięcia zbiegu przepisów ustawodawstw krajowych oraz komplikacji, które by mogły

z tego wynikać. W praktyce oznacza to m.in. wprowadzenie zasady „oskładkowania”

z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym osób przemieszczających się we Wspólnocie tylko w jednym państwie członkowskim.

Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające zarówno w postępowaniu administracyjnym, jak również w niniejszym postępowaniu odwoławczym doprowadziło Sąd Okręgowy do przekonania, iż za sporny okres odwołujący nie uiszczał należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – mimo, iż podlegał tym ubezpieczeniom z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Ubezpieczony nie złożył w sprawie żadnych wniosków dowodowych, wyjaśnień, pozwalających Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych na poczynienie odmiennych ustaleń na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w konsekwencji wydanie decyzji stwierdzającej wysokość zadłużenia płatnika składek było prawidłowe i celowe.

Skoro odwołujący się nie przedstawił żadnych dowodów pozwalających zmienić zaskarżoną decyzję, należało podzielić argumentację organu rentowego, w przedmiocie oddalenia odwołania. Nie ulega również wątpliwości, że organ rentowy wydając przedmiotową decyzję realizował przepisy prawa. Wysokość zadłużenia figurującego na koncie płatnika z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP również została prawidłowo ustalona przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz powołanych powyżej przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)